

мъ сътвориі праѣдника на пресватѣа Богородица,
 да празнѹва момчѣ то ѿсмь днї, и събирахасѧ
 січки тѣ нѣгови прїатели, и се веселеха, и чѣдехасѧ и
 прославляваха Бóга и пресватѣа Богородица, по
 това послѣ фана да и спытва господарятъ за онѧ
 лажбна книга, тога ва Маріа фана да кадѹва,
 кой є вѣлѣ причината на нейна та мъкай страданіе,
 и рекла: досега съмъ тайла, но ако є бола Божія, се-
 га ще дакажемъ, защо съмъ Ѿзв на ваша царь цѣр-
 ка, но ми завидѣ мащеха та ми, та съмъ то-
 ва истеглила, обаче пресватѣа Богородица, ца-
 рица нѣжесна не ме юстая, да ми се радѹватъ
 мойте душманы ами ми избавила ѿ січки тѣ
 мой жалости, и сега сторѣте вѣсть (хаберъ) на
 моего отца, да знае защо съмъ са намѣрила, до-
 ри нїе престигнеме тамъ: и тога въ оный поз-
 наха, защо є на-нѣхныа царь дщерка, и тога-
 ва тіа благодарили Бóга, защо се оудостбили да
 иматъ ѿ дому свѣтой царска дщерка, и тога ва
 тамъ січки тѣ, что кылѣ возрадовахасѧ, и се по-
 клонили и сътвориіе царска честь. И токъ часъ
 пратиха хаберъ на царята, и сами пошле да
 идатъ тамъ и третіо днѧ дошли до царскїй
 града, и царю излѣзналъ заедни съ боларе-
 те си да ги посрѣдине, и когато видѣлъ нѣгова
 любезна дщерка, притярчалъ и а пригърналъ со-
 слѣди и со съ радость като баща. Като чѣла то-
 ва лукава та царница скрыласе. И царю като ра-
 зумѣлъ что направила царница та, заповѣдалъ да
 направятъ ѿгнь да а и изгоратъ жива: и направ-
 или ѿтъ си царь, и следъ смерть тамъ да стане
 ѿтъ мъ царь. Тога ва дошелъ нѣговъ татко да
 се радѹва и весели съ нѣго, и січки тѣ срѣдни-
 ци и прїатели благодарили Бóга, и пресватѣа Богородица, и ѵ направили церкви да се знає
 до вѣка, и празнѹвали праѣдницы Богороди-